

پسر دود علیه السلام همه آن مال بدانند داد پسر سلیمان
از آن زن پرسید که امروز چه عمل نیکو کرده بودی گفت دروشی
آمد و از من ناشتایی خواست و مرا پیش از یک نان در خانه
نبرد و بوی دادم و بخورد گفت مرا بس نیست کفتم صبر
داری که منستی کلام دارم و به آسیاب بستم و آرد کنم و پام
گفت بلی پس رفتم و آرد آرد کردم و در راه این قضیه
شد که آرد باد ببرد پسر از اینجا معلوم شد که حق تعالی
علم سلیمان بداد و در علیهم السلام نمود قوله تعالی که
فهمناها سلیمان و کلنا آتناه حکما و علما **دیگر**
آنکه هر چه از سر اخلاص کنند و در راه خدای نفع کنند در
دنیا خیر غرض باز میدهد و از آن آخره خدای تعالی میداند
دیگر آنکه جمعی که در دنیا مالی دارند سوره و سخاوت از بی
پیا موزند **و نقلت** که دوزخ بوده اند و بداهی میزنند
و هر یکی بکوی داشته بوده اند پسر در جای می نشیند که
استراحتی کند و طفلان بیاری مشغول میشوند پسر کوکی آمد

و از آن

و از آن دو پسر یکی بپوده و رفته پسر میانه این دوزخ
افتاد او میگفت پسر تو برده است و او میگفت که خود پسر
که برده است اما مادر بچه هر چند فریاد میکرد او میگفت
این فرزند از آن هست پسر به پسر داد و او علیه السلام رفتند
تا حکم کند و گواهی در میان ایشان نبوده آن زن که مادر این طفل
زند بود فصاحتی داشت و آن یکی که دعوی باطل میکرد نفی
فصیح بود پسر دود علیه السلام گفت خدای تعالی میداند که
فرزند از آن که بود و متحیر بود پسر سلیمان گفت یا نبی الله من میان
ایشان حکمی خواهیم کرد فرمود این حکم از آن تو باشد پسر سلیمان
علیه السلام آن طفل را بخوابانید و شمشیری برکشید زنان
زنان گفتند چه خواهی کرد فرمود این طفل را بدو نیم میگم
و هر یکی نیم بردارید و بروید پسر آن یکی که مادر طفل بود در فرج
گفتای سلیمان از پسر خودی ای که من از سر این دعوی گذشتم باری
این طفل زنده بماند و آن زن دیگر با این پسر کشتن راضی بود
پسر دود علیه السلام و همه خلائق معلوم کردند که طفل

Copyrighted by King University